

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Zálší

4. – 11. června 2023

23 / 2023

Slavnost Nejsvětější Trojice

Minulou neděli vyvrcholila velikonoční doba, ale několik tajemství naší víry je dobré připomenout ještě zvlášť. Základním tajemstvím je vlastní vnitřní život Pána Boha. Jakkoli je v mnoha ohledech pro nás skrytý, tak současně nás Ježíš do tohoto tajemství pozval, máme být účastnými Božího života. Proto je dnešní svátek v jistém ohledu tím nejdůležitějším v celém roce.

VSTUPNÍ MODLITBA

Bože Otče, tys poslal světu svého Syna a svatého Ducha, a zjevils tak lidem tajemství svého vnitřního života; dej nám, abychom toto tajemství v pravé víře vyznávali, abychom hlásali jedinou věčnou slávu a klaněli se společné svrchované moci jediného božství ve třech osobách.

1. ČTENÍ – Ex 34,4b-6.8-9

Jsmo uprostřed Sinajské pouště, asi ve 13. stol. př. Kr. Izraelité rychle porušili smlouvu, kterou s nimi Bůh uzavřel. Mojžíš znovu vystoupil na Sinaj. Tentokrát desky Zákona připravil sám. Bůh přichází a uzavírá novou smlouvu. Zde máme zachyceno, jak Bůh sám sebe prezentuje.

Mezizpěv: Dan 3,52-56 Odp.: **Chvályhodný a svrchovaně velebený navěky.**

Jako zpěv dnes využíváme nikoli žalm, ale hymnus z knihy Daniel. Všimněme si, jak refrén nápadně připomíná slova z prvního čtení. Tento zpěv je zároveň vyznáním víry.

2. ČTENÍ – 2 Kor 13,11-13

Závěrečný pozdrav listu navozuje atmosféru dovršení nějakého procesu, což platí jak o sporech v Korintě, tak i o konci liturgické doby. Zařazen je však především pro zmínku celé Nejsvětější Trojice v závěrečném pozdravu. Tento text dnes užíváme v liturgii mše jako jeden z úvodních pozdravů.

EVANGELIUM – Jan 3,16-18

Rozhovor Ježíše s Nikodémem patří ke katechezím objasňujícím význam křtu. Objevuje se tu typické janovské vyjadřování, které je

postaveno na vyhraněném vidění světa, a díky tomu dostává text dramatický náboj. Naše perikopa obsahuje asi nejslavnější větu Nového zákona, která shrnuje základní učení (kérygma) křesťanské víry.

K ZAMYŠLENÍ

Bůh dal svého Syna? Někdy nesprávně za slovem „dát“ rozumíme, že Bohu Otci je Syn lhostejný. Ale toto slovo znamená také darovat. Bůh Otec miluje Syna. Ale také miluje stvoření, svět, člověka. Proto dovolí, daruje světu svého milovaného Syna, aby svět zachránil. Snad lépe: aby svět přivedl zpět ke svému Stvořiteli. Mezi Otcem a Synem je naprostá jednota, vzájemné sebedarování. Tak jsme i my lidé pozváni, abychom se každý sám za sebe daroval zcela Bohu. Takové odevzdání se lze učinit jen v síle a moci Ducha svatého a znamená, že současně do svého života naplno přijímáme Boha. Dnešní slavnost také může být vrcholem celého postního a velikonočního úsilí – odevzdat se Bohu.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 5. – 10. 6.

PONDĚLÍ – Tob 1,3; 2,1a-8; Žl 112; Mk 12,1-12

Právě o slavnosti Letnic, když byla připravena hostina, vysílá otec svého syna Tobíáše, aby pozval ke stolu chudé. I mě mají Letnice, ty novozákonní, inspirovat k vyjití ze sebe!

ÚTERÝ – Tob 2,9-14; Žl 112; Mk 12,13-17

Pokud budu mít Tobíášovu čistotu svědomí a poctivost, i mně budou možná blízcí vyčítat dobré skutky. Chci být i na toto připraven.

STŘEDA – Tob 3,1-11a.16-17a; Žl 25; Mk 12,18-27

Tobíášova krásná modlitba začíná kajícím vyznáním. Podobně volá ve svém zoufalství Sára. Místo smrti se rodí zasnoubení!

ČTVRTEK – Dt 8,2-3.14b-16a; Žl 147; 1 Kor 10,16-17; Jan 6,51-58
Dělení a lámání je jistě bolestný proces. I v tom jsme spojeni s Kristem. Sjednocení jsme právě v tom, že nás v tomto snažení trpí víc...

PÁTEK – Tob 11,5-17; Žl 146; Mk 12,35-37

Radost z uzdravení ze slepoty, radost z patření na štěstí svého syna. Mohu prosit o uzdravení rodinných vztahů a o schopnost přát štěstí jiným.

SOBOTA – Tob 12,1.5-15.20; Tob 13; Mk 12,38-44

Rafaelova slova uzdravují a představují návrat ke šťastnému prožívání víry v životě. Jak potřebné pro mě, který trávím čas v přesycené, zhyčkané společnosti...

Hlas církve

Svátost eucharistie

„Já jsem chléb živý, který sestoupil z nebe. Kdo bude jíst tento chléb, bude žít navěky. ... Kdo jí mé tělo a pije mou krev, má život věčný ... zůstává ve mně a já v něm“ (Jan 6, 51, 54, 56).

Podstatné znamení eucharistické svátosti jsou: obilný chléb a víno z vinné révy, na které kněz svolává požehnání Ducha svatého a nad kterými pronáší slova proměňování: „Toto je moje tělo, které se za vás vydává... Toto je kalich mé krve, která se prolévá za vás za všechny na odpuštění hříchů.“ Tato slova vyslovil Ježíš při poslední večeři se svými učedníky a dodal: „To činite na mou památku.“ Církev tedy pokračuje v konání a slavení eucharistie až dodnes.

Skrze tento posvátný úkon, který mohou činit jen platně posvěcení kněží, se mění podoba chleba a vína ve **skutečné Kristovo Tělo a Krev**.

Eucharistie je **zdrojem a vrcholem** celého křesťanského života. Ostatní svátosti, všechny služby a apoštolát jsou k ní zaměřeny. Eucharistie obsahuje celé duchovní dobro církve – **Krista samého** – našeho velikonočního Beránka a živý chléb.

Eucharistie je **zpřítomněním Ježíšovy oběti – jeho smrti na kříži a jeho zmrtvýchvstání**. Uskutečňuje se při ní dílo našeho vykoupení. Je to jeho velikonoční hostina, v níž se nám dává za pokrm, duše se naplňuje milostí a dává se nám záruka budoucí slávy.

Eucharistie znamená řecký výraz pro modlitbu židovského požehnání a **díkůvzdání** zvláště během jídla, kdy jsou velebena Boží díla stvoření, vykoupení a posvěcení. Církev tento výraz přejala pro slavení památky večeře Páně.

Během staletí se způsob a podoba slavení měnily, **podstata této svátosti** je však stejná. Součástí **slavení eucharistie** je vždy: hlásání Božího slova, díkůvzdání Bohu Otci za všechna dobrodíní, především za dar jeho Syna, proměňování chleba a vína a přijímání Těla a Krve Páně. Tyto prvky tvoří týž bohoslužebný úkon. Na závěr je společenství církve vysláno slovy: „Jděte ve jménu Páně“, aby plnilo Boží vůli ve svém každodenním životě.

Při eucharistii je to **Kristus sám**, kdo zpřítomňuje dílo svého vykoupení skrze službu kněží. On nám v eucharistii dal **záruku budoucí slávy** u sebe: účast na nejsvětější oběti nás ztotožňuje s jeho srdcem, je oporou našim silám během pouti tímto životem, probouzí v nás touhu po životě věčném a spojuje nás s nebeskou církví, s Pannou Marií a všemi svatými. (Z webu pelhřimovské farnosti - kráceno)

Bohoslužby v týdnu 4. – 11. 6. 2023 – Týn nad Vlt. a okolí

Den:	mše sv.:	slaví se:
Neděle	4. 6.	slavnost NEJSVĚTĚJŠÍ TROJICE
	8.00	- Chrástany, Slabčice (bs)
	9.30	Týn nad Vltavou - mše s prvním svatým přijímáním dětí, po mši farní kavárna
	11.00	- Klečaty - poutní mše sv. (Zálší nic)
Pondělí	5. 6.	8.00 památka sv. Bonifáce
		od 18.00 synodální skupinka
Úterý	6. 6.	16.30 - Hartmanice - památka sv. Norberta
Středa	7. 6.	18.00 po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek	8. 6.	18.00 slavnost TĚLA A KRVE PÁNĚ - na konci mše eucharistická adorace a požehnání
Pátek	9. 6.	18.00
Sobota	10. 6.	18.00 - Neznašov
Neděle	11. 6.	10. neděle v mezidobí
		Sbírka na potřeby diecéze
	8.00	- Slabčice
	9.30	Týn nad Vltavou, Chrástany (bs)
	11.00	- Zálší

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou

Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Generální úklid kostela sv. Jakuba** připravuje Monika Vlašicová na sobotu 17. června od 9.00 hod. Každý ochotný pomocník bude vítán!

*A poté slovy tajemnými
o ten chléb rozdělil se s nimi.
"Mé tělo jíte, já jsem chléb."
A dal jim jísti. Kolem stolu
pokleklo dvanáct apoštolů
a ztajilo svých srdcí tep.*

*A zas Pán k nebi ruce vzpíná.
V nich pozdvihuje kalich vína
a ve svou krev je promění.
"Kdo jí mé tělo, krev mou pije,
já v něm, on ve mně navždy žije.
To činite pro své spasení."*

Václav Renč: Popelka Nazaretská

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty. Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz